

INDEX RERUM, ET VERBORUM.

fecus si per iudicem Ecclesie esset separata, cap. 6. de divort. II. 221
 maritum profectum repetere potest, non obstante licentia profitendi ab ea metu extorta, cap. 17. de convers. conjug. II. 176
 professi, quæ dedit viro licentiam profitendi, non cogitur ingredi religionem si continens est, & non suspecta, cap. 18. eod. tit. II. ibid.
 presbyteri vel diaconi si alius se coniuixerit, excommunicatione plectenda, Can. 11. & 12. dist. 28. I. 38
 legitima est, quamvis nulla dos, nulla scriptura interposita sit, Can. 9. 30. q. 5. I. 378
 donec certum nuntium de morte viri receperit, contrahere non potest, quamvis ignoret quid sit de marito, cap. 19. de sponsal. II. 203
 indotata remanere non debet propter maliciam mariti, cap. 5. de pign. II. 157
 sine culpa relinquatur, quæ cum fidei habitare noluerit, Can. 4. 28. q. 1. I. 369
 quæ virum suum cogere querit ad malum, Can. 5. 28. q. 2. I. ibid.
 post mariti ingressum, cum non potest repetere, si ea non continuit, licet ad consentiendum vel dandam licentiam fuerit dolo inducitur, cap. 16. de convers. conjug. II. 176
 repellitur restitutionem mariti petens, si notorie fornicata sit, & maritus continuit, cap. 4. de divort. II. 221
 dicitur dare viro dotem, vir uxori donationem propter nuptias, cap. 6. de donat. inter vir. II. 222
 post propositum continentie ducta dimitti non debet, Can. 2. 17. q. 2. I. 280
 post sententiam divortii potest liberè religionem intrare, cap. 21. de convers. conjug. II. 176
 qui crimen Uxoris celat, patronus turpitudinis est, Can. 1. 32. q. 1. I. 381
 vir si de Uxoris licentia profitetur, & uxor suspecta, nec continentiam vovet, nec religionem ingreditur, Episcopus uxori virum restituet, cap. 1. de convers. conjug. II. 174
 Uxori non licet vota continentie suscipere nisi eandem vitam vir ejus elegerit, Can. 26. 27. q. 2. I. 365
 non potest obijci fornicatio præcedens, sed subsequens, cap. 25. de iurjur. II. 110
 qui ancillam duxit in Uxorem, quam putabat esse liberam, discedere ab ea potest, vel eam retinere, Can. 4. 29. q. 2. I. 373
 compatri ducere potest, cuius ipsa commater non fuerat, Can. 4. & 5. 30. q. 4. I. 377
 qui Uxorem ducere voluerit, ante ordinem subdiaconatus hoc faciat, Can. 7. dist. 32. I. 44
 nullus ducat à consanguineo cognitam, vel ali- qua pollutione maculatam, Can. 10. 35. q. 2. & 3. I. 432
 Uxoris sororem polluens, neutram valet habere, Can. 30. 27. q. 2. I. 366
 non licet alicui Uxorem suam adulteram occidere, Can. 6. & 9. 33. q. 2. I. 393-394
 qui non habet Uxorem, sed loco illius concubinam, à communione non repellitur, Can. 4. & 5. dist. 34. I. 47
 non licet relictam fratris in Uxorem accipere, & de facto ducta separanda est, nisi Ecclesia dispenset, cap. 9. de divort. II. 222
 nullus ducat relictam consanguineorum uxoris suæ usque in tertiam generationem, Can. 12. 35. q. 2. & 3. I. 432
 non licet ducere de consanguinitate uxoris suæ propter carnis unitatem, Canon. 7. 35. q. 2. & 3. I. ibid.
 nullus Uxorem ducat de sua cognatione usque ad septimam generationem, Can. 1. 35. q. 2. & 3. I. 431
 non licet alicui ducere fecunditatis causa, & sterilem dimittere, Can. 27. 32. q. 7. I. 392
 nemo potest illam in Uxorem habere, cuius maritum occidit machinatione illius: fecus si citra machinationem, cap. 1. de conversione infid. II. 176
 ducere non prohibetur, qui ignoranter incestum committit, Can. 5. 35. q. 2. & 3. I. 431
 non licet ex propinquitate sui sanguinis, vel uxoris usque in septimum gradum, Can. 7. 16. 17. 19. 35. q. 2. & 3. I. 432-433
 qui filiolam vel spiritalem matrem ducunt in Uxorem, separantur, & gravi poenitentia plectantur, Can. 5. 30. q. 1. I. 375
 filios suos coram Episcopo tenent, non separantur ab Uxoribus, Can. 6. 30. q. 1. I. ibid.
 filium suum baptizavit causa necessitatis, ab Uxore non separatur, Can. 7. 30. q. 1. I. ibid.
 ad Uxorem redire cogatur, qui sine ejus consensu religiofam vellem suscepit, Can. 21. 27. q. 2. I. 365
 nullus Uxorem ducat sine publicis nuptiis, Can. 6. 30. q. 5. I. 377
 sine dote, d. Can. 6. I. ibid.
 non licet dimittere nisi coram Ecclesia probata consanguinitate, Can. 10. 35. q. 6. I. 442
 qui Uxorem suam dimittere adulteram noluerit, duobus aut tribus annis poeniteat, si ei debitum reddiderit, Can. 4. & 6. 32. q. 1. I. 381
 relinquens adulterii causam continentiam servet, Can. 22. 32. q. 7. I. 391
 Uxorem suam nemini licet sine manifesta causa fornicationis dimittere, cap. 9. de sponsal. II. 201
 Cap. 2. de conjug. lep. II. 211
 Cap. 6. de eo qui cognov. II. 211
 qui vivente Uxore etiam ab eo separata quoad torum, secundam conciam duxit uxorem, primam mortuam separabitur à secunda, sed cum alia contrahere poterit, cap. 4. de eo qui duxit in matr. II. 210
 legitima cum secunda contrahit adultera etiam primam mortuam, separabitur à secunda, etiam si longo tempore ei cohabitavit & filios ex ea suscepit, cap. 5. de eo qui duxit. II. ibid.
 potius aliam ducendam, quam humanum sanguinem fundendum esse, Can. 9. 33. q. 2. I. 394
 vivente prima Uxore & non cognita, si quis contraxit cum secunda scienter & eam cognovit, mortuam primam, secundam habere non potest; fecus si prima erat non legitima uxor, cap. 2. de eo qui duxit in matr. quam poluit per adult. II. 210
 mortua licet viro aliam ducere, sed non repudiatam vel desponsatam, Can. 13. 27. q. 2. I. 364
 Uxore dicente virum cui cohabitavit per trimum non habere potentiam, eis hoc jurantibus cum septima manu propinquorum, matrimonium separatur, cap. 7. de frigid. & malef. II. 216
 Uxores consanguineæ non possunt esse, Can. 1. 35. q. 1. I. 430
 qui tempore baptismi Uxores habent, si postea religiose vixerint, clerici fieri non prohibentur, Can. 6. dist. 33. I. 46
 Uxores duas habens sit infamis, cap. 4. de big. non ordin. II. 43
 Uxores quales vultis invenire, tales & ipsæ inveniant vos, Can. 2. & 5. 32. q. 6. I. 389
 Uxores non ducant qui usque ad mortem alterius in incestu perseveraverint, Can. 3. 31. q. 8. I. 443
 qui ab Uxoribus suis abstinent, ad sacrificia admittantur, Can. 6. dist. 31. I. 42
 X.
 Xenodochium in Francorum regno constitutum non canonicè tractabatur, Can. 39. 16. q. 1. I. 265
 Xenodochia, & alia loca pia reformanda sunt, cap. 2. de relig. dom. in Clem. II. 365
 Xenodochia subiungunt Episcopo, cap. 3. de relig. dom. II. 182
 Xistus Papa, Can. 7. dist. 21. I. 28
 Z.
 Zaran, Can. 8. dist. 56. I. 78
 Zacharias Pontifex, Can. 3. 15. q. 6. I. 260
 Zepherinus xvi. Romanus Episcopus, Can. 44. dist. 1. de conf. I. 450

Finis Indicis Rerum, & Verborum.

